

**Donderdag 5 september / 17:45 & 20:15**

**No**

*Oscar in Cannes, Cinema for Peace Award, e.a.*

Als een hippe reclamejongen wordt gevraagd mee te doen aan een politieke campagne, aarzelt hij. Het is niet zomaar een campagne. Onder internationale druk heeft generaal Pinochet, dictator vanaf zijn staatsgreep in 1973, een referendum uitgeschreven. Stemmen de Chilenen 'ja', dan blijft hij aan de macht; kiest de meerderheid voor 'nee', dan volgen democratische verkiezingen.

Een uitgelezen kans voor het Chileense volk om zich te ontdoen van een gevreesde dictator die duizenden verdwijningen en moorden op zijn geweten heeft. Maar zo simpel is dat nog niet: vrijwel niemand gelooft dat 'nee' stemmen zin zal hebben - het referendum moet haast wel doorgestoken kaart zijn.

De makers van de nee- campagne krijgen dagelijks een kwartiertje zendtijd, terwijl de rest van het televisieaanbod door het Pinochet-kamp wordt gecontroleerd. Het lijkt een hopeloze missie. Daarbij komt nog dat het nee- kamp een waaier aan politieke stromingen vertegenwoordigt, die voortdurend met elkaar overhoop liggen.

'No', de vierde speelfilm van de Chileen Pablo Larraín, laat op meesterlijke wijze zien hoe uitgekende reclametechnieken de uitslag van het referendum bepaalden. Hoewel de film fictie is, bleef Larraín dicht bij de feiten. Dat realisme wordt versterkt door het gebruik van videocamera's zoals die in 1988 werden gebruikt.

'No' is niet alleen een meeslepend verslag van een bloedspannende campagne, maar ook een scherpe, vaak humoristische analyse van politiek en marketing. 'No' belicht het einde van de dictatuur: een hoopvolle, maar ook gevaarlijke en verwarrende periode.

**Scherpe, vaak humoristische analyse van politiek en marketing**

### Info

<b>Regie</b>	Pablo Larrain
<b>Scenario</b>	Pedro Peirano, Antonia Skarmeta
<b>Fotografie</b>	Sergio Armstrong
<b>Muziek</b>	Carlos Cabezas
<b>Cast</b>	Gael García Bernal, Alfredo Castro, Luis Gnecco
<b>Duur</b>	118 min
<b>2012</b>	Chili, Fr.,USA

